

स च तिष्ठत्य् अलक्ष्यः सन् रत्नन् एतं सुतं तव,
 एतच् च क्षिप्रम् अभ्येत्य नारदो मे न्यवेदयत् । 8
 इति तस्मिन् वदत्य् एव मन्त्रिणि व्योममध्यतः
 किरीटी कुण्डली दिव्यः खड्गी च 'अवातरत् पुमान् । 9
 प्रणतं कल्पितातिथ्यं क्षणाद् वत्सेश्वरो ऽथ तं,
 कस् त्वम्, किम् इह ते कार्यम् इत्य् अपृष्टत् सकौतुकं । 10
 सो ऽप्य् अवादीद्, अहं मर्त्यो भूत्वा विद्याधराधिपः
 संपन्नः शक्तिवेगाख्यः प्रभूताश्रु च मम 'अरयः । 11
 सो ऽहं प्रभावाद् विज्ञाय भाव्यस्मच्चक्रवर्तिनं
 भवतस् तनयं द्रष्टुम् आगतो ऽस्म्य् अवनीपते । 12
 इत्य् उक्तवन्तं तं दृष्टभविष्यच्चक्रवर्तिनं
 भीतं वत्सेश्वरो कृष्टः पुनः पप्रह विस्मयात् । 13
 विद्याधरत्वं प्राप्येत कथं, कीदृग्विधं च तत्,
 त्वया च तत् कथं प्राप्तम्, एतत् कथय नः सखे । 14
 तच् कृत्वा वचनं राज्ञः स तदा विनयान्तः
 विद्याधरः शक्तिवेगस् तम् एवं प्रत्यवोचत । 15
 राजन् इह 'एव पूर्वे वा 'जन्मन्य् आराध्य शङ्करं
 विद्याधरपदं धीरा लभन्ते तदनुग्रहात् । 16
 तच् च 'अनेकविधं विद्याखड्गमालादिसाधनं,
 मया च तद् यथा प्राप्तं कथयामि तथा शृणु । 17